

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 306.

In bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIZE

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam.....

en Rotterdam.....

Abonnementen.

ZEVEN PRIJZEN of minder.....

Eiken regel meer.....

ANGEL voor elke advertentie en beraling..... 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 8 Aug. Het Nederlandsch Israëlitisch armbestuur alhier, be-
heerende het N. I. oude mannen-, vrouwen- en ziekenhuis, hield gisteren
avond deszelfs 8ste openbare vergadering en loting onder de contribuanten
van dat gesticht, in tegenwoordigheid van commissiën uit verschillende
collegiën, en van eene aanzienlijke vrouwenschaar. De Ed. Achtb. heer
T. Boas Jr., voorzitter des bestuurs, deed verslag der administratie, gedur-
rende het afgelopen dienstjaar. Daaruit blijkt, dat het bestuur, even als in
vroegere jaren, ook in het thans verloopene, onderscheiden giften en legaten
ontvangen mogt. Het getal der verpleegde oude mannen en vrouwen beliep
in het afgelopen jaar 81, waarvan, in den loop van hetzelfde, 15 waren
overleden. Het bestuur had in dien tijd weder 11 personen opgenomen,
terwijl alsnog door de loting, die aan vier contribuanten het regt heeft ge-
geven, om vier oude lieden ter opname aan te wijzen, het getal weder op
81 is gebracht. Het bestuur ziet zich weldra in staat gesteld, dit getal aan-
merkelijk te verhoogen, door het ziekenhuis van het oude mannen- en vrou-
wenhuis af te scheiden, en in het laatste alzo meer plaats te maken voor de
opneming van oude lieden. Met den opbouw van het nieuwe ziekenhuis
wordt ijerig voortgegaan. Het getal der in het ziekenhuis verpleegde lij-
ders beliep in het afgelopen jaar 297, te weten: 203 onder genees-
kundige, en 80 onder heilkundige behandeling; metgeaders 14 krank-
zinnigen. Van deze 297 zijn 200 hersteld, 43 overleden en 54 alsnog
onder behandeling. Voorts zijn aan 402 kraamvrouwen verloskundige hulp
en bedeeling van geld en linnen verleend. Daarna werd tot de loting overge-
gaan, waartoe gerechtigd waren 903 aandeelen onder 718 contribuanten. Na
den afloop hiervan, vervolgde de voorzitter zijne rede, beval deze stichting
der weldadigheid zijner toehoorders aan, en sloot, onder dankzegging voor
hunne tegenwoordigheid, deze vergadering, welke tot aller genoegen mogt
afloopen.

— Door Z. M. is de heer C. Siau, consul der Nederlanden te Marseille,
benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

— Tot luitenant-kolonel, commandant der dienstdoende schutterij te
Utrecht, is dezer dagen benoemd, in plaats van den heere Lijssens, de
Hoog welgeboren heer F. G. Grave van Limburg Stirum, buitengewoon
kamerheer des Konings.

— Van wege de hoofd-commissie tot de zaken der Israëlieten is aan den
heer A. C. de Lara Juur, hoofdonderwijzer bij de Nederlandsche Portugeesch-
Israëlitische Armbestuur alhier, als een blijk van diensten en ter erken-
ning van zijnen onvermoeiden ijver, tot vorming van nuttige burgers, ge-
durende zijne 25jarige functie bij opgemelde school, een zilveren eerepen-
ning toegekend, welke hem op gisteren plegtig door het schoolbestuur is
uitgereikt.

— Door Z. M. is toegestaan, dat de te Amsterdam gevestigde naamloze
maatschappijen onder de benaming van *Zee-Risico-Compagnie* en van
Tweede Maatschappij ter assurantie tegen brandschade, welke gedurende
den tijd van tien jaren, te rekenen van 1 Januarij 1840, zullen kunnen
worden voortgezet, op denzelfden voet en dezelfde voorwaarden, als waarop
de bedoelde maatschappijen tot dusverre bestaan hebben.

— Ten gevolge van een Koninklijk besluit van 29 September 1829,
waarbij, onder anderen, is vastgesteld, dat de eerste algemeene volkstelling in
1839 zal plaats hebben, en dat dezelve vervolgens alle tien jaren zal wor-
den vernieuwd, ziet men eerlang de noodige voorbereidingen tot nakoming
dezer bepaling te gemeet.

— Naar aanleiding van een door den heer J. L. de Wildt te Utrecht,
om aanbeveling zijner brandspuitfabriek, aan den Koning inleverd request,
en van het zeer gunstige der berigten, welke ten aanzien van den staat
dier fabriek, en der brandspuiten aldaar vervaardigd, zijn ingewonnen, is
het betrokken departement van algemeen bestuur door Hoogstedenzelve geau-
toriseerd, heeren gouverneurs der onderscheidene provinciën uit te noodigen,
om de aandacht der plaatselijke besturen op het bestaan van deze fabriek te
vestigen.

— Bij besluit van Z. M. is onlangs goedgekeurd een nieuw reglement op
de paardensukkerij, in de provincie Utrecht, door hetwelk alle de regle-

menten, welke op dat onderwerp aldaar vroeger van kracht waren, zijn
buiten werking gesteld.

Volgens het nieuwe reglement, is ieder tot het houden van hengsten be-
voegd. Zij, die hengsten houden, moeten vóór 1° October van ieder jaar
daarvan opgave doen aan den burgemeester der gemeente, op verbeurte van
f 25 voor elken hengst, waarvan geene opgave gedaan is. Eenmaal 's jaars,
op vast te stellen dagen in November of December, moeten alle hengsten, ter
goed- of afkeuring aan de commissie van landbouw of gecommiteerden uit
dezelve worden aangeboden. De goedgekeurde hengsten zullen dadelijk onder
de manen gebrand worden met de letter U en het jaartal. Voor elke keu-
ring, of, wanneer de branding, reeds geschied zijnde, niet behoeft te wor-
den herhaald, voor elke goedkeuring moet f 1.50 worden betaald. De af-
gekeurde hengsten zullen met de letter A, door branding of inknipping in
het haar onder de manen worden kennelijk gemaakt. Aan de betrokken
burgemeesters zal van de afkeuringen opgave geschieden, met vermelding,
wanneer de hengsten moeten gesneden zijn. De commissie vermag, zulks
gepast vindende, de afkeuring een jaar aanhouden. Vóór het einde des jaars
moeten de afgekeurde hengsten gesneden zijn, onder verbeurte van f 25 —;
in bijzondere gevallen echter kan de commissie van deze verplichting voor eenen
tijd of voor altijd ontslaan. De snijding kan gedaan worden door iemand ter
keuze van den belanghebbende, doch aldan, door de kunstbewerking schade
lijdende, heeft hij geene aanspraak op de schadevergoeding uit het fonds van
den landbouw, die verleend wordt, wanneer de snijding geschiedt door
eene deskundige, van wege de commissie. De hengsten-houders moeten,
op verbeurte van f 6, aantekening houden van den dag der dekkingen,
van den ouderdom en de kleur of het haar, en van den eigenaar der mer-
rie, en daarvan, vóór 1° Oct., aan den secretaris der commissie, eene tabel,
overeenkomstig model, inzenden. Geene dekking zal mogen geschieden, dan door
goedgekeurde springhengsten, twee volle jaren oud, op verbeurte van f 25, zo-
wel door den hengsthouders als door den eigenaar der merrie. In den handel
of tot vermaak mag men één of meer hengsten ongemeden aanhouden; mits
de commissie daarin bewilligt en die hengsten nimmer tot dekking worden
gebruikt, op verbeurte anders van f 75 en f 25 voor elke gedekte merrie:
de eerstgemelde boete te betalen door den eigenaar van den hengst en de
laatste door den eigenaar der merrie. Hengsten van buiten ingevoerd moe-
ten, binnen acht dagen, bij de commissie worden aangegeven, op verbeurte
van f 25; de buitengewone keuring geschiedt aldan tegen f 1.50 als vo-
ren en van f 7 anderszins. — *Uit het Arch. voor den landbouw* worden jare-
lijks drie premien, eene van f 75, eene van f 50 en eene van f 25
aan de commissie aan de bestgekeurde drie hengsten toegewezen; de
winnende der eigenaars zullen bekend worden gemaakt: de hoogste premie
kan niet worden genomen, dan door eenen hengst hoog 1 el, 5 palen en
7 duitsch Nederlandsch, gemeten van den grond op den schoft. De leden en
secretaris der commissie zijn van de mededinging uitgesloten. Geene heng-
sten of klophengsten, ouder dan 1½ jaar zijnde, mogen geweerd worden,
anders dan op private, behoorlijk afgesloten weiden, op verbeurte van
f 25; onverminderd de vergoeding voor nadeelen aan anderen toegebracht.

— In de *Haarlemsche Courant* leest men, dat de locomotive, waar-
mede den 6 dezer de eerste proefrid op den Haarlemmer Spoorweg heeft
plaats gehad, door den heer Longridge, te Newcastle, is vervaardigd, ter-
wijl de daaraan verbonden waggon uit de fabriek van den heer Soeders, te
Maarssen, is voortgekomen.

— Te Vlissingen heeft men een' aanvang gemaakt met het ontwerpen
van de wallen, als ook van de onderhoorige fortten.

— Den 9 dezer zal de behandeling der zaak van den heer C. A. Thiene,
nigever van de *Arnhemse Courant* voor den Hoogen Raad der Neder-
landen, worden voortgezet. Op dien dag zal de Procureur-Generaal zijne
conclusiën nemen, terwijl, uithoofde van de afwezigheid van Mr. Dirk Don-
ker Curtius, de nadere verdediging van den requirant in cassatie zal voor-
gedragen worden door Mr. C. A. H. Donker Curtius.

— De verzameling van schilderijen, marmeren beelden, Etrusische vazen,
boekwerken, enz., die zich thans te Rotterdam bevindt, en aan mevrouw
de prinses van Canino, gemalin van Lucien Buonaparte, toebehoort, is, naar
men nader berigt, geenszins bestemd, om in genoemde stad in het openbaar
te worden verkocht, maar in het entrepôt aldaar, tot 1 September, ter be-
zigtiging te blijven opengesteld.

toehoorder wordt steeds uiterst verrast, daar op een statige, viermaats en
soms twee of driemaal van *moto* veranderde *introduction*, dan plotseling het
levendige, opwekkende *thema* volgt van den wals.

Dikwijls hoorden wij de vraag: waarom toch die *introduction*? —
Niet veel scherpsinnigheid wordt vereischt, om te betoogen, dat: in de
danzsaal, — waar zij den dansers een waarschuwend teeken is, om hunne
beiminnelijke *partners* te kiezen, of wat dikwijls nog moeilijker is, op te
sporen, — zoowel als in de concertzaal, — waar zij den wals een seker
waardigheid bijzet, en de toehoorders, als ware het, voorbereidt, — dusda-
nige inleiding zeer voegzaam niet alleen, maar zelfs eenigermate noodwendig
is. — De STRAUSS-walser, bestaat uit vijf, zelden zes *passages* of walzen,
meest van een gelijk getal maten; elke dier *passages* uit twee *reprises*, en
onder dezelven soms een *trio*.

Hier zoude men kunnen vragen: waarom niet zonder alle die verdeelingen
in één doorgewerkt? — De wals zou daardoor zeer veel van het eigendom-
melijke verliezen: die regelmatige bepalingen duiden even zoo vele *wals-
tours* aan, en strekken den dansers tot rustpunten, en tot maatstaf voor
hunne krachten. Eenige tours nu, achtereen, het wit te houden is doen-
lijk; doch de onversaagde walzers durft men niet vergen, om een kwar-
tier uurs, of langer, zonder verpoizing rond te zweven.

Het *coda* (Italiaansch: Einde, letterlijk: staart) bekroont den wals; daarin
vindt men gewoonlijk de meest treffende *passages* uit de voorafgaande ge-
deelten terug, en met een smaakvolle woorde door elkander gewoven,
getransponeerd, doch nimmer gerarieerd. Ook het *motif* der *introduction*
komt meestal in het *coda* weder te voorschijn; dat zich de dansers dadelijk
niet over de nutteloosheid der *introduction* beklagen; zij waken immers en-
delijk toch op de wals, hoe statig en zacht die in het begin ook zijne.

De bespiegelande oordeelvoerder *antwoordt* de alle walsen van Strauss een
zekere strakheid of *noening*, welke alle *danseurs* eveneens gelijkmi-
dendheid geeft: zoo zoude men alle N°. 5 van die *walzen* van de meerdere
volheid van toonen en accoorden en het grotere *fuoco*, dat zij vorderen,
als een door den componist opgeworpen nitelagging aan de krachten der
dansers en een aanwijzing voor hunne afmeting kunnen aanmerken.

Beschouwen wij thans de innerlijke waarde van STRAUSS's compositiën.
Dat in deselve de *harmonie* grootendeels ten beste wordt gegeven, ten

— Uit Groningen schrijft men, dat dezer dagen besloten is, tot de be-
dijking der uitgetrekte kwelderlanden achter IJthuisstermede, Spijk, enz. over
te gaan, door welke belangrijke onderneming in den Noord Oostelijken hoek
der provincie Groningen een groot aantal banders bouwland zullen konen
worden aangewonnen, terwijl daardoor tevens het vooruitsigt is geopend,
om gedurende den aanstaanden zomer aan vele aardwerken, timmerlieden,
metzelaars en andere personen werk te verschaffen.

— Uit Assen meldt men, dat aldaar bij gelegenheid van den naderen-
den hengstigen verjaardag van Z. M. den Koning plegtig zal worden inge-
wijd het nieuw daargestelde en zoo fraai ingerigte kerkgebouw voor de Israëli-
ten in de koloniën der Maatschappij van Weldadigheid, die te Veenhuizen
zullen vereenigd zijn. De wel-erwaarde heer Hertzfeld, opper-rabijn in
Overijssel en Drenthe, zal daarbij, naar men verzekert, eene toepasselijke
leerrede houden. Onderscheidene kerkelijke en andere collegiën uit verschil-
lende plaatsen, waaronder ook de hoofd commissie tot de zaken der Israëli-
ten, zullen daarbij tegenwoordig zijn. Ook verneemt men, dat het schoolge-
bouw te Veenhuizen voor de Israëlitische behoeftige kinderen thans voltooid is.

— GRAVENHAGE 7 Aug. Men verneemt, dat de heer Ang. Davene, se-
dert ruim 10 jaar zaakgelastigde van Noord-America bij dit Hof, den 10
dezer, deze residentie zal verlaten en naar New-York vertrekken. Men ver-
zekert tevens, dat genoemde heer in zijne diplomatieke betrekkingen al-
hier zal worden vervangen.

— Heden is alhier gearriveerd en aan het hôtel *Bellevue* afgestapt,
de Pair van Engeland, kolonel Hertog van Cleveland, met familie.

DORDRECHT 6 Aug. Gisteren namiddag omstreeks 1 ure ontstond er aan
den Kinderdijk, gemeente Alblasserdam, brand in eene timmerstuur, toe-
behoorende aan Johannes Jonker, welke zoo snel toenam, dat, in wetwil
van het van alle kanten to-snelen van hulp, ook van den Elshout, met de
brandspuit van den Nederwaard, geene redding van het brandende gebouw
mogelijk was. Hetzelve lag binnen het uur geheel in asch.

— Tot boekhouder, ten kantore der in- en uitgaande regten te Dord-
recht, is benoemd J. Commijs, 1ste klerk bij het entrepôt te Rotterdam.

BELGIE.

— *Port. Courant. Brussel 7 Aug.* De benoemde *landstabilen* van België
ligt op het uitstel.

Gisteren is aan het paleis een raad van ministers gehouden, waarbij alle
leden van het Kabinet, behalve den minister van Justitie, Raikem, tegen-
woordig waren. Deze vergadering heeft vrij lang geduurd, en, zoo als men
verzekert, zou er gehandeld zijn omtrent Martelange, alsmede het gedrag
van den provincie Raad van Henegouwen, en bijzonderlijk dat van den
gouverneur, den heer Thoren. Het is genoegzaam zeker, dat het tegen den
stedelijken Raad van Mons genomen besluit te niet zal worden gedaan, en
de bedanking van den gouverneur zal er natuurlijk het gevolg van zijn. —
Na deze Ministeriële Raadvergadering heeft de Koning den heer Lebeau
in eene bijzondere audientie ontvangen, en hem zijne instructiën medegedeeld.

Men heeft groote verwachting van den heer Lebeau, met opzigt tot zijne
démarches bij de Deutsche hoven, en zijne missie is de gewichtigste van alle;
hij gaat onmiddellijk naar Frankfort, en er zijn bij zijne legatie, die slechts
temporaire is, twee zonen van senateurs gevoegd, mitsgaders een jong man
uit eene der eerste gereformeerde families van België, dien men vermoedelijk
deswege gekozen heeft, om zich zooveel mogelijk alle partijen tot vriend
te houden. Het vertrek van den heer Lebeau is eenige dagen bespoedigd
geworden, zullende hij tegen het einde dezer week de reis aannemen.

Zoo als ik gisteren gemeld heb, is het proces van Barthels tot na de
vacantie uitgesteld geworden. In de audientie, in welke dit plaats had,
heeft Barthels eene beschuldiging van verspilling van 'slands middelen tegen
den heer Vleminx te berde gebracht, en is dus van beklagde aanklager
geworden. Er is echter geen twiifel, of de Kamer zal deze aanklagt van de
hand wijzen; ook is de publieke opinie ten voordeele van Vleminx
tegen Barthels, dien men algemeen als een beethoofd en zot republiek
kent, die niets doet dan lasteren en aantiggen. Behalve den *Belge*, zullen
nog meer andere dagbladen, als: *l'Espoir* en *le Belvaire*, die de artikelen
van den *Belge* overgenomen hebben, in hetzelfde proces gewikkeld worden.

einde het effect de bovenhand te doen verkrijgen, valt niet te betwijfelen:
doch dit als een' regel zonder uitsluiting te willen aanvoeren, is wederom
te zeer gewaagd; en vele eenvoudige, schoone en roerende *passages*, die te
middelen van al het luidruchtige en *brillante* der instrumentatie te beter
uitkomen, staven ons gevoelen.

Het kunstige, moeilijke, ingewikkelde van de maat zonden wij als een
der grootste verdiensten van die walsen beschouwen. STRAUSS speelt met
de grootste moeilijkheden der maat, en hij speelt er meesterlijk mede.
Niet alleen den uitvoerder, ook den danser is een zuiver gehoor benodigd,
wil hij des componisten tempo's volgen.

Hetgeen opmerking verdient, is dat zelfs in de zwaarste maatspelingen,
de tweede partij immer de grondmaat blijft aangeven, en het kunstige der-
halve alleen ligt in het samenweefsel der eerste partij.

Dat STRAUSS voorts de school aankleeft, welke met de muziek alles wil
uitdrukken, alles wil nabootsen, blijkt uit eenige zijner walsen, waarin men
overeenkomst tusschen compositie en benaming vinden moet, en somtijds vin-
den kan. Het best is hij in deze manier, — welke natuurlijk effect bo-
ven al stelt, — geslaagd met de walsen, welke hij gedoopt heeft, *Phi-
lomele*, *Eisenbahn-lust* (spoorweg-vermaak), en die *Nachtwandler*. In den
eerstvermelde volgt hij niet zonder goed gevolg het gezang na van de voor-
treffelijkste der wondzangsters; de tweede doet onwillekeurig gedanken aan
de hotsingen en stooten, welke de locomotieven vooral bij vertrek en op-
houding gevoelen laten; en in die *Nachtwandler* heerscht werkelijk een
sonambulistische geest, die den onbegrijpelijken aanhoorder een: hoe
slaperig! — ontrokt: en mogelijk is dit wel de grootste loftuiting van den
componist.

Dezen laatstegenoemde wals beschouwt STRAUSS tot heden als zijn beste
voortbrengsel: de openbare meening rangschikt echter op dezelfde hoogte de
Aleumpra, *Gabrielen*, *Iris*, *Rosa*, *Elisabethen* en *Tausendapper-
ment Walser*.

Wat het zonderlinge van deze benaming betreft, het volgende heeft tot
het ontstaan derzelve aanleiding gegeven:

STRAUSS bevond zich in eene vereniging, waar hem werd gevraagd een
wals te improviseren; de kapelmeester zette zich onmiddellijk aan het werk,
en niet zeer lang duurde het, of de wals was geschapen. Nu moet men dien

MENGELEVEN.

JOHANN STRAUSS EN ZIJNE WALSEN.

(Oorspronkelijk)

In een' tijd, dat duizenden zich aan de compositie wijden, en *Euterpe*
even ongevaarlijk wordt als hare letterkundige zuster, is het reeds eene
grote verdienste *origineel* te zijn en te blijven, zoo niet in de schepping,
dan toch in de wijziging, of wederbehandeling, of omzetting, of herschepping
der ondo en verouderde gedachten.

Kent men den rang van genie aan hem toe, die zich als schepper van
den *genre* heeft opgeworpen, dan behoort die rang vooral aan den man, dien
Europa als der *Walsenkoning* heeft toegejuicht en begroet: die eene hier-
vorming in het gebied van den wals heeft daargesteld; die zich tot het
uitvoeren zijner geheel eigenaardige compositiën een orkest heeft weten te
vormen, zoo volmaakt als timmer eenig bestond, en welks *eenheid* en *har-
monie* nimmer zullen worden overtroffen, en schier aan het tooverachtige
grenzen; den man, op wiens maatstok zelfs de koudste vijand van muziek
van zijn zetel als opspringt; den man-eindelijk, wiens naam is: JOHANN STRAUSS.

Het is nog niet zeer lang geleden, dat de bevalligste, aanlokkendste,
maar ook walsachtigste onzer hedendaagsche dansen, dat de wals, die zoo zeer
den stempel draagt van deszelfs amachtelenden en gevoelvollen geboortegrond,
(*Deutschland*), gedanst werd op eene, twee, drie, hoogstens vier, eens
herhaalde *passages*, van welke de laatste als *trio* den wals besloot.

Uitgestreker en grootscher stelde zich STRAUSS den wals voor, en hij gaf
denzelve eenen rang en eene zelfstandigheid onder de compositiën van
voordere uitgebreidheid. Het gevolg daarvan moest zijn en was dan ook,
dat de walsgeleerde, het regt verkreeg om nog overal anders dan op de dans-
voeringingen te worden uitgevoerd en aangemerkt als compositiën van den
dan dardes, nimmer van den vierden rang.

STRAUSS begint zijne walsen met een *introduction*, welke originaliteit
immer de opletendheid gaande maakt. De met zijne manier onbekende

Men heeft het gerucht, dat vele posten getoekend werden, ten onderwerp hebbende de wegvinging van het Ministerie, langen tijd voor fabelachtig gehouden, thans weet men, dat daadzaken politiek werkelijk circuleerden van de kleine stad Waveren af tot meer dan 140 onderkoningen.

Alles stroomt van daar naar het plein van Mont Plaisir, alwaar jaardijks groote harddraverijen plaats hebben, en die door het hof zullen bijgewoond worden.

BRUSSEL 7 Aug. De *Indépendant* verklaart het bericht, dat de Belgische commissarissen voor de groenlandse en in sommige toegenomen hebben, en den strategischen omring van 1800 naar om de kust te deelen, maken van de buitenwerken van het fort St. Pierre, van allen grond ontbloot. Niets dergelijks is aangenomen. Wel zijn er voorloopige palen opgericht, maar in diervoore, dat zij slechts den omtrek omtrek daarstellen.

De heer Lebeau, buitengewoon gezant naar Frankfurt, is gisteren tot een afscheidsgesprek bij den Koning toegelaten.

ANTIWARREN 7 Aug. Berichten uit Montevideo van den 1 Junij bevelen, dat het gouvernement aldaar op het punt was een leening van 4 miljoen dollars te sluiten, en tevens een recht van invoer van 8 pCt., en van uitvoer van 5 pCt. te heffen, tot voldoening der schuld.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIS 6 Aug. Volgens een telegraphische dépêche, is gisteren de stoomboot *Péris* van Toulon naar de Levant vertrokken, met dépêches en instructiën voor den Franschen gezant te Konstantinopel en voor den admiraal Lalande, welke een uur te voren door eenen adjudant van den minister van Marine per koerier waren overgebracht.

Na den afloop van den raad van ministers, die dezen namiddag is gehouden, heeft de telegraaf aan den majoor-generaal der Marine te Brest het bevel overgebracht, om de wapening van verschillende oorlogsvaartuigen te bespoedigen, die onmiddellijk naar de Middellandse zee moeten onder zeil gaan, alwaar zij andere koorssen zullen uitvoeren.

De heer Thiers heeft zich heden morgen vroegtijdig naar den heer Passy, minister van Financiën, begeven, met wien hij een langdurige bijeenkomst heeft gehad. Morgen zal, naar men zegt, de voormalige voorzitter van het kabinet van 22 Februarij bij den Koning te St. Cloud ten gehore worden toegelaten, en vervolgens naar Rijsel vertrekken, alwaar hij eenigen tijd bij zijn schoonvader Desse, ontvanger-generaal van het Noorder-Departement, zal verblijven.

Dezen morgen is een der Engelsche officieren van den algemeenen staf van den Britschen admiraal lord John Hay alhier per koerier aangekomen, en heeft, na dépêches aan het hotel van lord Granville te hebben afgegeven, onmiddellijk zijne reis naar Londen vervolgd. Men verzekert, dat deze officier overbrenger is van een ontwerp van bevrediging, door den generaal Maritz, in overeenstemming met de voornaamste hoofden der Russische gewesten, aan den genoemden Engelschen vlootvoogd aangeboden.

PARIS 6 Aug. De terugkomst alhier van den heer Thiers heeft weder al de vroegere geruchten van wijzigingen en veranderingen in het ministerie verlevendigd. Men spreekt van hem het Ministerie van Buitenlandsche Zaken op te dragen, en van de weder optreding der heeren Montalivet en Guizot. Intusschen bepaalt zich alles hieromtrent tot gissingen en geruchten, en niets duidt tot dus verre aan, dat dezelve eenigen wezenlijken grond hebben.

Ten aanzien van de jongste overeenkomst tusschen de Bank van Engeland en die van Frankrijk, leest men in de *Revue du XIXe Siècle* een artikel, waarin de materiële toestand van Frankrijk in een vrij ongunstig daglicht wordt gesteld, en waaraan de volgende zinsneden zijn ontleend:

« De Fransche bank is een instelling, daargesteld voor de behoeften van de maatschappelijke en staatkundige huishouding van het koninkrijk naar binnen, en niet om ter dienste te staan van de wisselvalligheden van onze internationale staatkunde. Indien wij, naar de uitdrukking van een zekeren meester, den staatsbankier Paul Louis, zoo veel geld hadden, dat wij niet wisten, wat daarmee aan te vaugen, alle onze schulden betaald, alle onze wegen hersteld, alle onze armen onderhouden, en vooral alle onze kerken (want God gaat voor alle) in behoeftigen staat waren, dan—maar ook dan eerst, zouden wij geen bedenking hebben, om aan het trotseche Engeland een leening van eenige miljoenen te doen, ten einde het bankroet te voorkomen, waarmede het bedreigd werd, en waarvan wij den weeruit zouden ondervinden. Maar wij reeds zoo verre gevorderd, om niet dan binnenlandsche ellende te verzachten? Blijven oogen en harten dan kond en gevoelloos voor de honderden van maandelijksche bankroeten, voor de duizenden van geregtelijke verkoopen, waarmede de griffioen onzer regtenbaai en de muren onzer huizen zijn bedekt? Staan onze fabrieken niet stil, bij gebrek aan geld en crediet? Is onze boekhandel niet van een langzame uitdijing in eenen staat van vernietiging overgegaan, waaruit hij dierig zich nimmer meer te zullen herstellen? Heeft onze zoo vooruitgaande nijverheid niet meer nodig dan eenige gouden, zilveren of bronzen medailles? Vijftig miljoen, mijn God! — Maar deze som moet niet gegeven worden aan Engeland, maar aan Frankrijk zelf, namelijk, aan onze handel, onze landbouw, onze vijftien duizend gemeenten en aan onze dertig en meer departementen, door onwederen en hagels zoo fel geslagen. Niet de exchequer-bills, maar de wissels van onze handelaars en industriëlen behoorden tot het discompt der bank van Frankrijk te worden toegelaten. Gedurende zes maanden duurt de commerciële crisis, zonder te weten, waar het einde daarvan zijn zal, en de bank van Frankrijk heeft in hare kelders vijftig miljoen in muntwaarde ter beschikking!... En gedurende die zes maanden bewaart de bank deze som, zonder een enkel woord te zeggen, zonder dezelve aan zoo vele handelaars en industriëlen aan te bieden, die aan een ieder slechts tijd en crediet vroegen om niet te sterven, en zonder te bedenken, dat aan geen kant van den Atlantischen Oceaan onze broeders in de Koloniën op het punt waren, onder de ergste van alle ellende, te bezwijken.

« Hoe, zoo vele takken van nijverheid worden door de Engelsche mededinging zoo op alle de markten van Europa en van de bekende wereld als op onze eigene verstuikt, en omdat die mededinging vijftig miljoen te kort schiet, verliest men haar vijftig miljoen, zonder twijfel om haar in staat te stellen, de Fransche nijverheid den laatste slag toe te brengen!...

« Men geloofde dus niet, dat alles te Konstantinopel gedaan is en dat er niets meer overblijft, dan vredzaam te ontwapenen. Integendeel: de kansen van botsing tusschen de beide mededingende tusschenkomsten, die van Rusland, en die van Frankrijk en Engeland, zijn grooter dan immer. De toestand is meer gespannen dan immer het geval is geweest, omdat, te weeten van de gematigheid zelve van Rusland en zijn oprecht verlangen, naar ik mij overtuigd heb, ons de tusschenkomst te vermijden, de gebeurtenissen hetzelfde daartoe elk oogenblik kunnen noodaken.»

« Eenige dagen geleden vertoonde zich een arm knaapje van tien jaren oud, van een vlug, maar door lijden, ellende en ontberingen, geheel ontdaan voorkomen, voor den brigadier der gendarmerie van een gemeente in

« Niet alleen uit een oogenblik, maar ook uit een staatkundig oogpunt, helpt hij Engeland in het bewerken van onzen ondergang, en hij loopt gevaar aan hetzelfde geld te verspeelen, ten einde niet u in het Oosten en elders den spot te drijven. Het zoude inderdaad zeer grofweg zijn, dat Engeland in zijne bewegingen bemoeijelijkt en uitgedaagd wederhouden partij te kiezen tusschen Turkije en Egypte, ons de vijftig miljoen gevraagd zoude hebben om dezelve in kanonschoten aan de vloot van den admiraal Lalande in de Dardanellen terug te geven.»

« Volgens de Oostersche aanmerkingen, leest men in het *Journal des Débats* eenen brief van Konstantinopel van den 17 Julij, door den heer Soudan, de Fransche gezant, naar, onder anderen, de navolgende zinsneden voorkomende:

« Ik hoor alhier dikwijls zeggen, dat alles beslist is. Men heeft gelijk: ja, de Egyptische kwestie is afgedaan. Van dit oogenblik af is Egypte een onafhankelijk koninkrijk, en bestaat er een dynastie in Egypte. Dit is een volbrachte zaak. Men zal nog kunnen aarzelen over den vorm der erkenning en der bevestiging, en zelfs twisten over het af te staan grondgebied. Maar wat beteekent dit? Het tijdstip bij het tractaat of de aankomst van Kutahia in 1833 begonnen werk is thans voltooid... De diplomatie moet zich nu bepalen bij het opstellen van de acte van erkenning. Te Konstantinopel is er geen Sultan meer, die Mehmed-Ali verfoede als eenen mededinger, en eenen zeegevierenden vasaal. Er bestaan geen leger en geen vloot meer, die met zoo vele kosten waren gevormd, om dien gehaten tegenstander te overwinnen. Niets is meer aanwezig, en thans is het meer de taak van Egypte om Turkije te beschermen, dan die van Turkije om aan Egypte vergiftenis te schenken. Een bondgenootschap met Egypte wordt zelfs op dit oogenblik zijne beste toevlugt... Met andere woorden, de Egyptische kwestie is afgedaan, maar nu begint de Turkische kwestie en wel onder een gewigt van onvastigheden, die de meest ernstige aandacht van Europa moet opwekken. Ziedaar mijn gevoelen. Men heeft zich een denkbeeld tractaat tusschen Turkije en Egypte tot stand te brengen, en men bringe aldaan al zijne oplettendheid terug op het aan binnenlandsche rampen en onberekenbare beroeringen blootgestelde Turkije.

« Zie inderdaad den stand van zaken en zeg dan, of er immer een critico'er en dringender bestaan heeft. Drie dagen geleden heeft een arm kind van zeven-tien jaren, in de stille en onwetendheid van het Serail opgevoed, met eenen dwerg om hem te doen lagchen, en met eenen Ulema, om hem in den Alcoran te leeren lezen, het zwaard van Othman omgord. Ziedaar den opvolger van Mahomet II, ziedaar den stam van Turkije, eenen steun, even zwak als hij zelf; een kind, belast met de verdediging van een veronderd Rijk, dat zelfs tot de majesteit van den ouderdom heeft verloren, ten gevolge van onmatige pogingen tot verjongding. Abdul-Medschid had reeds voor zijne troonsbeklimming zijn leger verloren. Den daarop volgenden dag verloor hij zijne vloot... De afval der Ottomaanische vloot kenmerkt een groot gevaar; niet omdat opvoeren van legers, vloeten en Pacha's een nieuwe zaak in Turkije zijn; want dergelijke oproeren zijn de geheele geschiedenis van het Turkische Rijk; niet omdat de strijd tusschen twee met elkander strijdige partijen, die zich de een de Russische en de andere de Turkische of Anglo-Fransche partij noemt, en deze namen zijn slechts banieren en voorwendsels, een vreemd wisselspel te Konstantinopel is. Die altijd bestond ook aan het hof van Sultan Mahmoud; maar bedwang zich toen binnen den kring van hoofde kuiperijen en twisten; thans roept hij in den staat van oproer; en wat stelt nu het bijzondere gevaar van dit oproer daar? — Dit gevaar is daarin gelegen, dat, zoo de vloot eenen aanval op Konstantinopel mocht ondernemen, Konstantinopel greene andere soldaten of vloeten meer bezit, dan die zich aan geen kant van de Zwarte Zee bevinden. Turkije, om zich tegen wie ook te verdedigen, heeft op dit oogenblik niets dan een Russisch leger en een Russische vloot, ten zij de Engelsche en Fransche vloeten die taak op zich mogen willen nemen. Maar, dan begrijpt gij, welke verwikkelingen daartoe kunnen voortspuiten.

« Alzo, en dit doet mij zeggen, dat de Turkische kwestie gewigtiger is dan ooit, en alles van dien kant begint in plaats van te eindigen, zoo in Turkije een oproer ontstaat onder het weinige, dat van het leger overblijft, of onder het weinige, dat van de vloot overblijft, of in de provincien, of zelfs te Konstantinopel onder het volk; zoo het Turkische gouvernement, hetwelk, naar ik geloof, noch Russisch, noch Anglo-Fransch genoemd is, maar dat, behalve in, wat het zijn kan, zich in geen moogt bepalen van omzorgvorne te worden, moeten voortaan, ten einde dit gevaar te voorkomen, het oproer te bedwingen en zelfs de politie te doen, Rusland, of Frankrijk en Engeland te Konstantinopel verschijnen.

« Ziedaar een der kansen van gevaar, maar zij is niet de eenigste of de grootste. Wij weten niet, of de voroveraar Ibrahim, na zijne overwinning te Nizib, heeft stand gehouden. Men zegt, dat hij zijnen zeegevierenden togt voortzet; men voegt er bij, dat hij in eenen Napoleontische dagorder heeft aangekondigd, na zeven dagen rust aan zijne troepen te hebben gegeven, naar Koniah te zullen oprukken. Beviadt hij zich reeds te Koniah? Men weet het niet, want de onwetendheid en de onzekerheid omtrent de gebeurtenissen is ook een der wonden van dit gouvernement. Ik wil aannemen, dat Mehmed-Ali, ten toppunt van zijne ambitie en van den menschelijken roem, de wijsheid bezitte zich zelven palen op te leggen, en aan zijne zoon bevelen bij den Taarha en den Kufrast te verblijven. Dit is mogelijk; maar wie waarborgt het ons? Geen enkel eenigzins geruststellend bericht is nog tot hier gekomen. Om Ibrahim tegen te houden, bestaat er niets, niets ten minste, dat Turksch is; er bestaat slechts daar toe, of Rusland, of Frankrijk en Engeland....

« Men geloofde dus niet, dat alles te Konstantinopel gedaan is en dat er niets meer overblijft, dan vredzaam te ontwapenen. Integendeel: de kansen van botsing tusschen de beide mededingende tusschenkomsten, die van Rusland, en die van Frankrijk en Engeland, zijn grooter dan immer. De toestand is meer gespannen dan immer het geval is geweest, omdat, te weeten van de gematigheid zelve van Rusland en zijn oprecht verlangen, naar ik mij overtuigd heb, ons de tusschenkomst te vermijden, de gebeurtenissen hetzelfde daartoe elk oogenblik kunnen noodaken.»

« Eenige dagen geleden vertoonde zich een arm knaapje van tien jaren oud, van een vlug, maar door lijden, ellende en ontberingen, geheel ontdaan voorkomen, voor den brigadier der gendarmerie van een gemeente in

« Het, zal moeten betrekken: — en dat de meester van zijnen kant een overmatige ijverigheid, zoo niet zal vermijden, — dit had wellicht heillooze gevolgen voor zyne compositien, dan toch met afwisseling zal temperen.

STRAUSS heeft tot nu toe geschreven 103 of 104 walsen, een 25tal galloppen, en eenige polpouaris en marschen. Niet zoo zeer de menigte, — een zijner mededingers is dit getal nog te boven gegaan, maar de werkelijk krampachtige ijverigheid, welke hij aan zijne werken wijdt, heeft hem zijne kwalen berekend.

De hem het meest op zijne komende mededinger is de kapelmeeister JOSEPH LAMMER, ook te Wenen. Men acht vrij algemeen de voortbringers van dezen meer harmonische en zacht denzelven meer muzijk, — doch veel minder uitwerkingskracht toe. LAMMER heeft een 20tal walsen meer gemaakt dan STRAUSS. Hij heeft dezelfde vormen, gelijk dit ook JOSEPH LAMMER, muziek-director te Carlsbad. Deze derde medestreever mist nog de befaamdheid, doch hem wordt door de hem kennende kunstminnaars een nog kolossaler roem voorspeld dan dien van STRAUSS zelve.

In Frankrijk heeft MESARA zich als navolger van STRAUSS op den voorgrond gesteld, en de algemeene toewijding verworven. Wij durven echter beweren, dat zijne walsen inneren voor die zijner Duitsche kunstbroeders zullen moeten zwichten, om de eenvoudige reden, dat men een Duitscher moet zijn, om het echt Duitse wals-instinct te bezitten.

BLADVULLING.

Eene der onwaarschijnlijke boomstammen wordt men in het Zwitsersehe kanton Zurich, tusschen de dorpen Duff en Roth. Het is een roode berk, de laatste overblijfselen van vijf zulke stammen. De overlevering zegt, dat op de plek, alwaar zij staat, vijf broeders alomder bestreden, en alle vielen; uit den bodem, met hun bloed doortrokken, meent men, dat deze vijf boomten zijn opgewassen. Het gebladerte is in de laatste licht groen, wordt echter spoedig rood, in het midden van Mei donker rood, en eindelijk groenachtig bruin. Naar oud gebruik, breken de jongelingen, op Hemelvaartdag, van deze berk takken af en dragen dezelve op hunne boorden.

de nabuurschap van Pantin, en gaf zich aan, als hebbende in het begin der week des nachts konijnen gestolen, van eenen in den omtrek woonenden herbergier. Dit was een vreemde daad; en zonder de gebiedende gestrengheid aan zijnen post verbonden, zou de goede gendarmerie den knaap, die nog zoo jong was, en zoo buitengewoon openhartig, zonder twijfel uit medelijden hebben laten gaan, maar de bekentenis was te duidelijk, en ging te veel met een nauwkeurige opgave van al de omstandigheden vergezeld, dat het mogelijk was hem vrij te laten. Voor dat de brigadier echter het proces-verbaal opmaakte, schoen het hem noodzakelijk den kleinen strooper voor den maire te geleiden, waarna de knaap, naar het scheen, weinig zin had.

Intusschen behaalde hij zijne bekentenis in het bijzijn van den maire, en wilde reeds de bijzonderheden, die zijnen diefstal hadden vergezeld, opgeven, toen de magistraat hem in de rede viel, en zijne verwondering over deze geheel logenachtige bekentenis aan den brigadier betuigde, dat de beide jongelieden, die den diefstal hadden begaan, volgens zijne verzekering, reeds sedert twee dagen in hechtenis waren; dat deze bekend hadden, en de overtuigende bewijzen, die hunne bekentenis bevestigden, geenen twijfel overlieten, dat zij allen zonder eenige medehulp den diefstal hadden bedreven, en wel in een uur, hetwelk niet met den tijd, dien het knaapje opgef, overeenkwam, en ook onder omstandigheden, geheel verschillende van die, welke het kind had medegedeeld; dat tevens ook te tenger was om over den muur te klimmen, dien de jonge stroopers hadden bestegen. De maire drong ten slotte bij den kleine aan, om te verklaren, waarom hij zich van een misdadig beschuldigde, waaraan hij geheel vreemd was.

Het knaapje begon te schreien en de arme ongelukkige verhaalde, onder eenen vloed van tranen, en op den eenvoudigsten toon der zuivere waarheid, het volgende: Niemand heeft aangeraden mij als eenen dief aan te geven, het is zoo van zelf bij mij opgekomen; wij hebben het te huis zo ellendig! onze moeder is gestorven, mijne drie zusjes en ik, en onze vader, die in de pleistergroeve werkt, verdient niet genoeg om ons allen te onderhouden! Ik weet, dat er konijnen gestolen waren, en daar ik dikwerf door de landloopers, die des nachts op de pleister-ovens slapen, heb hooren verhalen, dat de kleine jongens, die om dieverij worden veroordeeld, in een mooi huis worden opgesloten en daar lezen, schrijven en een goed ambacht leeren, wilde ik mij dus als eenen dief laten gevangen nemen en mij laten opsluiten, tot dat ik een ambacht zou hebben geleerd, waarmede ik, als ik weder vrij kwam, voor mijne zusjes zou kunnen werken en mijnen vader helpen. In de gevangenis zou ik kleederven en brood gehad hebben, en ik ben wel ongelukkig, dat gij mij niet derwaarts wilt zenden, want nooit zal ik voor goed durven stelen.

Door de eenvoudigheid, de goede geaardheid en de ellende van het kind tot tranen geroerd, heeft de maire, met toestemming van den braven arbeider, het kind tot zich genomen, en beloofd tot deszelfs achtiende jaar in zijne behoeften te voorzien.

Terstond werd het knaapje goed gekleed, en door den gelidenkenden maire in de leer bij eenen baas gedaan, onder voorwaarde, dat die hem naar de school van wederkeering onderwijs zou zenden, en zoo zijn al de wenschen van het kind vervuld.

SPANJE.

MADRID 29 Julij. Blijkens het resultaat der voorloopige verkiezingen in de hoofdstad, hebben de candidaten van de Propaganda 1618, en die der conservatores 524 stemmen. De verkiezingen in Aragon hebben eengestier plaats gehad: een aantal leden van verschillende opinien waren daarbij tegenwoordig; men geloofte niet, dat de partij, die het gouvernement vijandig is, de bovenhand zal behouden.

ENGELAND.

LONDON 5 Aug. De *Courier* van heden 'weder spreekt hetgeen in den *Morning Chronicle*, omtrent een verandering in het Ministerie, is gezegd.

— Vrijdag en Zaterdag avond 11, zijn er te Manchester weder bijeenkomsten der Chartisten gehouden; in de laatste, die, naar men wil, uit meer dan 10,000 personen bestond, is met algemeene toewijding besloten, dat de heilige maand, waarin de Chartisten groenen arbeid hoegenaamd zullen verrigten, op den 15 April zal beginnen. Vijf diegenen, die de bevestigte redevoeringen in deze bijeenkomsten hebben gehouden, zijn gearresteerd.

— Van Canton zijn berichten tot den 20 Maart 11. ontvangen, benevens de kopij van een uitvoerig edict, dien dag door den keizerlijken commissaris van Jouquary bekend gemaakt. De vreemde kooplieden beschouwd dat stuk zoo belangrijk, dat zij des anderen daags, den 21 Maart 11, een vergadering hebben bijeen geroepen, in de volste overtuiging, dat alle handeldzaken zullen geschorst zijn. Men had Hr. Ma. schip *Larze* te Macao gehouden, ingeval deszelfs diensten mogten vereischt worden.

Nadat in het stek in het breede is uitgewijd over de voordeelen, die de Engelschen van den handel met China trekken, en over het stellige besluit, om al het verkoopen van opium te doen ophouden wordt daarin in substantie gezegd:

« Indien gij erkentelijk voor deze gunsten zijt, dan moet gij ook de wetten eerbiedigen en voordeelen voor u zelven zoeken, die niet voor anderen schadelijk zijn. Waarom voert gij in ons land den opium, dien gij in het uwe niet gebruikt, op deze wijze de menschen van hunne eigenschappen beroovende, en hunner gezondheid nadeel berokkenende. Een zoodanig gedrag moet verontwaardiging wekken in elk menschelijk hart, en is onverschoonbaar in het oog des Hemels.

« Ik, opper-commissaris, zal onverwijld de Keizerlijke magtiging verzoecken, om een of twee der onwaardigste onder u te straffen, door, ten voordeele van het gouvernement, hunne goederen verbeurd te verklaren: dit zal een goede les voor de anderen zijn.»

— Van Lissabon zijn berichten tot den 29 Julij ontvangen. Men maakte allerlei gissingen omtrent de zamenstelling van een nieuw ministerie, doch niets stelligs is daarvan voor als nog bekend.

— De Guerillas blijven voortdurend in de omstreken der gravenstroepen en rooven; intusschen zijn 19 manschappen van onder hen gedeserteerd en hebben zich aan het gouvernement onderworpen.

DUITSCHLAND.

ZEVENBERGEN 15 Julij. Er is sprake, dat ons garnizoen, hetwelk thans niet talrijk is, versterkt zal worden; nauwelijks telt men in het geheele leed 20,000 man troepen, de regementen van de grenzen daardoor begrepen.

HANOVER 3 Aug. Eeregisteren zijn de leden van de deputatie der steden Buxtehude, Harburg, enz. voor de politie groepen, alwaar hun, namens den minister van Binnenlandsche zaken, gevraagd werd, in welke naamte zij zich in de hoofdstad bevinden. Deze heeren hebben geantwoord, dat zij er zich bloot als particuliere personen in bevinden. Op de vraag, of zij met den magistraat in betrekking stonden of nog staan, hebben zij verklaard, dat zij zich hoegtens verplicht rekenen aan een hogere autoriteit daarop te antwoorden; eindelijk zijn zij vertrokken zonder andere inlichtingen te geven.

— De resolutie van Z. M. den Koning op de aan Hoogstenadelvrou door den magistraat op den 19 en 20 Julij l.l., ingediende adressen, waarvan reeds vroeger beknoptelijk melding is gemaakt, luidt in zijne geheel als volgt: Ernst August, enz.: Hiermede geven wij den algemeenen magistraat, op deszelfs verzoeken van den 19 en 20 dezer, het door ons genomen besluit door het volgende te kennen. Doordien 1°. er geen twijfel bestaat, dat de leden van het collegie van den magistraat, die mede met de waarneming en uitoefening onzer waardigheid zijn belast, tot de openlijke ambtenaren behooren; zoo staat 2°. de grondstelling even ontwijfelbaar vast, dat in het bijzonder de tot het bestuur behoorende medelieden van den magistraat aan de magt der regering in het algemeen en namslijk de tucht der hogere regerings ambtenaren zijn onderworpen; waarbij ook ten 3°. in aanmerking komt, dat een van allen invloed en oppertoezicht der hogere regering gezamenlijk, volkomen onafhankelijke stand der leden van den magistraat geheel onverenigbaar met de algemeene welvaart zijn zou; en 4°. daar in dit land ongetwijfeld der regering het recht is toegestaan gemeente-ambten, die hunne pligten met eenen of schuldigen, door straf tot de vervulling van hetgeen zij verplicht zijn te dwingen,

ГЛАВНЫЙ БИЗ. А. ЗИМБАЛЬД